

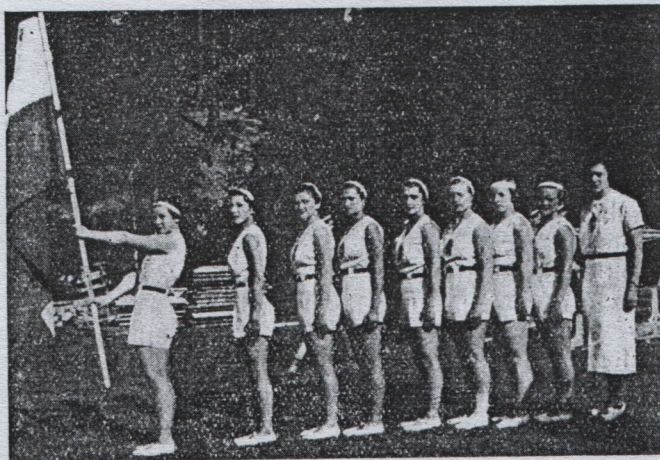
Berlin 1936.
Bronze team

BERLINBE UTAZTAK

hölgytornászaink

Olympiai hölgytornászaink kitüntetése. A Kormányzó Ur Őfőméltósága az olympiai hölgyecsapat tagjainak: *Kalocsai Margitnak, Madary Ilonának, Mészáros Gabriellának, Nagy Margitnak, G. Tóth Juditnak, Törös Olgának, és Voit Eszternek* olympiai helyezésükkel szerzett kiváló érdemük elismeréséül a Toldi Miklós ezüst érdemérmét adományozta.

A magyar olympiai női csapat. A csapat tagjai balról jobbra: Voit Eszter, Mészáros Gabriella, Csillik Margit, Madary Ilona, Kalocsay-Krammer Margit, Nagy Margit, Gamaufné Tóth Judit, Törös Olga.
A csapat kiképzője és vezetője: Herpich Rudolfné. Herpich Rezső úr felv.

56. leg. hisz. oktatásról

KISS

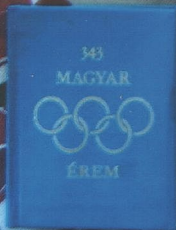
1914 VIII 4 Debrecen

Szabó Kálmán u. 37

Budapest **USQARR**

ORGANISATIONKOMITEE FÜR DIE
W. OLYMPIADE BERLIN 1936 & 4

de Linné *de Linné*

Berlin 1936
Bronz érem

A tudományok csarnokaiban

Négy napra a sport költözött be a magyar szellemi élet fellegrárába, a Magyar Tudományos Akadémia falai közé. Itt rendezték meg Az atlétika mozgásbiológiai kérdései címmel az első, nemzetközi tudományágak közötti szimpoziumot. A hazai szakemberek mellett a világ minden tájáról érkezett tudósok adtak számot kutatásaikról.

A mozgásbiológiai szimpozícion negyvenhét előadás hangzott el. A kerekasztal-konferenciákon érvek és ellenérvek csaptak össze. Antal Józseffel, a Testnevelési Tudományos Tanács főtitkárával a négynapos értekezés jelentőségéről beszélgettünk.

— Századunkat a technika, a tudomány korának szokás nevezni. Különböző módon a sport világában még kevésbé tört be a technika és a tudomány. A kutatók alkalmaznak ugyan különféle gépeket, eszközöket, felméréseket végeznek, de közel sem olyan mértékben, mint az élet más területein. Önálló sporttudományról jóformán nem beszélhetünk. Kutatási eredményeink jórészt a különféle tudományágak specialistáinak sportszeretét dicsérik. Ezek a tudósok rajonganak a sportért, és fő hivatásuk mellett a sportoló teljesítményét meghatározó törvényszerűségeket is kutatják. Ebből a ténüből meglehetősen sok buktató adódik. Engedjenek meg egy példát. Eddig még nem dolgozták ki az élsportolókra vonatkozó különböző mérési, viszonyítási normákat. Az átlagember mérésével történő összevetés pedig meglehetősen torz eredményekre vezet. Mindebből következik, hogy elsősorban az alap kutatás eredményei, tényei hiányoznak a magyar sporttudomány megerősítéséhez. Nos, ebből a helyzetből kiindulva bizonyára érthető, hogy a konferencia egyik nagy „vívománya” az volt, hogy a sport — rendkívül magas szintű tanácskozási kapcsán — bejutott a tudományos akadémia falai közé! Úgy tűnik, ez jelentős lépés a sport-és testneveléstudomány életrekeléséhez, elismeréséhez felé. Ez a felmérés ösztönözheti további kutatásokra azokat a fiatal magyar előadókat, akik most rangos külföldi tudósok előtt adtak számot felkészültségükről, kutatási eredményeikről. E lehetőség és a fiatalok munkáikra érleli bennem a meggyőződést: rövidesen a sport- és

testneveléstudományban is meg lehet majd szerezni különböző tudományos fokozatokat. Véleményem szerint hosszú távon ebben rejlik a szimpozium egyik legfőbb jelentősége.

Dr. Sir József, a Magyar Atlétikai

Szövetség nyugállományba vonult szakfelügyelője a gyakorlati szemszögéből figyelte az előadásokat.

— A tudomány tevékenysége akkor értékes igazán, ha közvetlenül alkalmazható a gyakorlatban. A konferencián előadó magyar szakemberek túlnyomó többsége edző volt. Ez azonban nem bizonyítja általában a magyar atlétaedzők tudomány iránti fogékonyságát. E néhány szakember száma ugyanis elenyésző a többi működő edző táborához képest. A közömbösséget az illusztrálja legkésebben, hogy hallgatóként jóformán alig jelentek meg magyar edzők az előadásokon.

— Sajnos, így igaz — szögeztem le dr. Sir József. — Edzőink java része gyakorlati szempontból kiváló, elméletileg azonban kevésbé képzett, kevésbé érdeklődő. Talán ebből fakad, hogy legtöbbször kész receptet vár a tudománytól, holott csak a közös munka szülhet eredményeket. Csupán az edző tudja, hogy versenyzőjével kapcsolatban milyen kérdésekre keres feleletet, ráadásul az elméleti kutatások eredményes felbontása, alkalmazása is rá vár. Nos, ezért látnak volna szívesen sok edzőt a konferencián. A Magyar Atlétikai Szövetség 1972. november 30-án levelet írt a Testnevelési Főiskola tanulmányi osztályának. Javasoltuk, hogy az edzőtöbbségre központi tanfolyam anyagába illesszék be a szimpozium előadásait. Ötlemtünket elutasították. Természetesen az edzők közömbössége nem jelenti azt, hogy az előadások holt anyagá válnak. A harmadik negyedében könyv formájában valamennyi beszámoló teljes terjedelmében megjelenik.

— A hallottak alapján ön sze-

rint hol tart napjainkban a világ sporttudománya?

— **A föld minden táján**

foglalkoznak a sporttudományokkal. Az az érzésem, hogy sok helyütt párhuzamos kutatásokkal próbálkoznak és a tudósok meglehetősen csekély számú vizsgálható személlyel rendelkeznek. Jobban szolgálná

az egyetemes sporttudományt, ha a különböző országok kutató laboratóriumai, intézményei összefognának. Így megszűnnének a kutatási átfedések megnövekedne a vizsgálati anyag és ezáltal — a nagy számok törvénye alapján — egyértelmű, jobban bizonyított törvényszerűségekre bukkannának a tudósok.

Buktatók

Kaposos Lajos, a Budapesti Műszaki Egyetem testnevelő tanára, a válogatott kalapácsvetők edzője a tudományos érdeklődésű szakemberek közé tartozik. 1967-ben az egyetemen kezdte el a kalapácsvetőkben kifejtett erő dobás közbeni mérésével kapcsolatos vizsgálatait. A témában éppen a konferencián jutott el az első nyugópontra. A vezető-kes mérési eljárás újabb komoly eredményeket hozhat munkájában.

— Egyedül végezte vizsgálatait?

— Nem. Itt, az egyetemen valóságos kis kutatóintézet működik, nem csupán a testnevelő tanárok részvételével.

— Ritka jelenség...

— Sajnos! Bár minden egyetemünk testnevelési tanszéke mellett működne egy-egy ilyen kutatótanács. Például a biomechanikai kutatások jegyében. Nagyon kevés elméleti kutató dolgozik az országban. Az a néhány gyakorlati szakember, aki tudományos vizsgálódásra adja a fejét, a maga ügynevezett alkalmazott kutatásában semmiféle alap kutatási eredményre nem támaszkodhat. Az a munkát is magának kell elvégezni. En sem tehettem mást, s mondhatom, sok buktatót át kellett vergődöm, mire célba jutottam.

Óvodáskortól

Ösztönös sajtó, első pillanásra kissé kilógott a tudomány előadások sorából az Óvodás korú gyermekek ugró- és futómozgásának biomechanikai vizsgálata című előadás. Mignem dr. Nádori László egyik elemzésében igen homolyan szó esett a 3-6 éves korú gyermekek atlétikai alapképességéről.

A két szakember, aki az óvodásokról szólt — nő, Kunos Andriáné, a szervezési óvónőképzés intézet testnevelési szakosportvezetője érthető örömmel nyugtázta dr. Nádori László szavait.

— Tíz esztendője kezdtek el kísérletezőzatunkat — mondta — Szemerei Andornéval, aki a kecskeméti óvónőképzésben tanít. Az volt a céltünk, hogy meghatározzuk a kicsik korosztályának optimális „edzésterehelési” szintjét. Sok a tényünk, a mérési eredményünk. Egyetlen

példát említek. A gyermekek az ugrásban már négyéves kortól képesek alkalmazni az egylábas elrugázkodást. Az úgynevezett ugró lábat ekkor már a helyes mozgásornak megfelelően fejleszthetjük. De kiderült ugyanakkor az is, hogy — csakis játékos keretek között — a páros lábbal történő elugrást már hároméves kortól gyakoroltathatjuk a kicsikkel. Ugyanígy megvizsgáltuk a futás, a dobás és bizonyos tornaelemek biomechanikai ismérveit is, szintén ebben a korosztályban.

— Csupán egyetlen kérdésünk van. Kikérik-e már mindezt a jövő óvónőinek?

— Természetesen!

Az összeállítást írta:
Böcs Ferenc és
Szekeres István

OLYMPIA

AUSWEIS

№ 14141

Gültig bis 1. Oktober 1936

XI. Olympiade Berlin 1936

Törös Olga

EIGENHÄNDIGE UNTERSCHRIFT

Törös Olga

VOLLER NAME

1914 VIII 4

Dobroccen

GEBURTSTAG

GEBURTSORT

Szabó Kálmán u. 37

STRASSE UND HAUSNUMMER

Budapest

UNGARN

WOHNORT

NATION

ORGANISATIONSKOMITEE FÜR DIE
XI. OLYMPIADE BERLIN 1936 E.V.

Dr. Pannasch
PRÄSIDENT

Dr. Diem
GENERALSEKRETÄR

Das

NATIONALE OLYMPISCHE KOMITEE
VON **UNGARN**

bestätigt die Richtigkeit der umseitigen Angaben und bescheinigt, daß

HERR FRAU **Tóos Olga**

sich nach Berlin begibt, um den Spielen der **XI. OLYMPIADE BERLIN 1936** beizuwohnen in seiner/ihrer Eigenschaft als

- Aktiver Teilnehmer
- Mannschaftsführer
- Trainer oder Begleiter
- Komitee- oder Verbands-Mitglied
- Offizieller Pressevertreter
- Angehöriger zu den obengenannten Gruppen

ORSZÁGOS IESTNEVELÉSI TANÁCS

NAME DES NATIONALEN OLYMPISCHEN KOMITEES

O. Neumann

UNTERSCHRIFT DES PRÄSIDENTEN

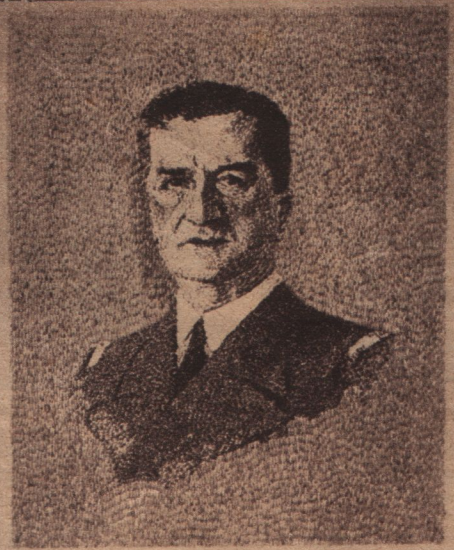
Budapest, 1936. juli 20

AUSSTELLUNGsort UND DATUM

Egy férfi és egy nő toronyugró. Wayne és Poynton-Hill.

Nyolcvanezer szem terménymagból készítette el a kormányzó arcképét Lahitu Ernő festőművész

Eredményhirdetés hölgytornában. Harmadik helyezett a magyar csapat.

Kabost megrohanják autogramért a győzelem után.

A Vasutasok Országos Gazdasági Egyesületének ünnepi hajókirándulása.

Kiefer, a boldog 100 méteres hátúszó.

DEBRECENI REF. DÓCZI INTÉZET

TANITÓNŐKEPZŐJÉNEK

VÉGZETT

1933

NÖVENDÉKEI

1934

Szil Ágneska Papp Irén Pistai Klára Simon Éva

Dr. Papp Ferenc
Igazgató

Mohácsy Imália Kalmánczey Gabriella Némethy Ida Truskowszky Ilona

Harsányi Kata Romemisza Éva Almásy Ilona

Dr. Sós Béla Dr. Gulyás Antalné Kiss Ágneska osztályfőnök Tóth Annadné F. Kiss István

Konéh Erzsébet Bonis Malvin Bán Magda

Halassy Ida Katalin Bakós Éva Papp Mária

Törös Olga Mészáros Róza Kovács Ilona

Kanizsay Erzsébet Péczely Katalin Meleg Eleonóra

Dr. Illgyés Endre Tóth Katalin Dr. Nánay Béláné B. Szűcs Terenc

Molnár Ilona Bihary Mária Solyom Róza

Halmos Klára Vapori Ilona Csarady Róza

Kemény Julia Varga Mária Kátanka Katalin

Kovács Emma Deim Mária

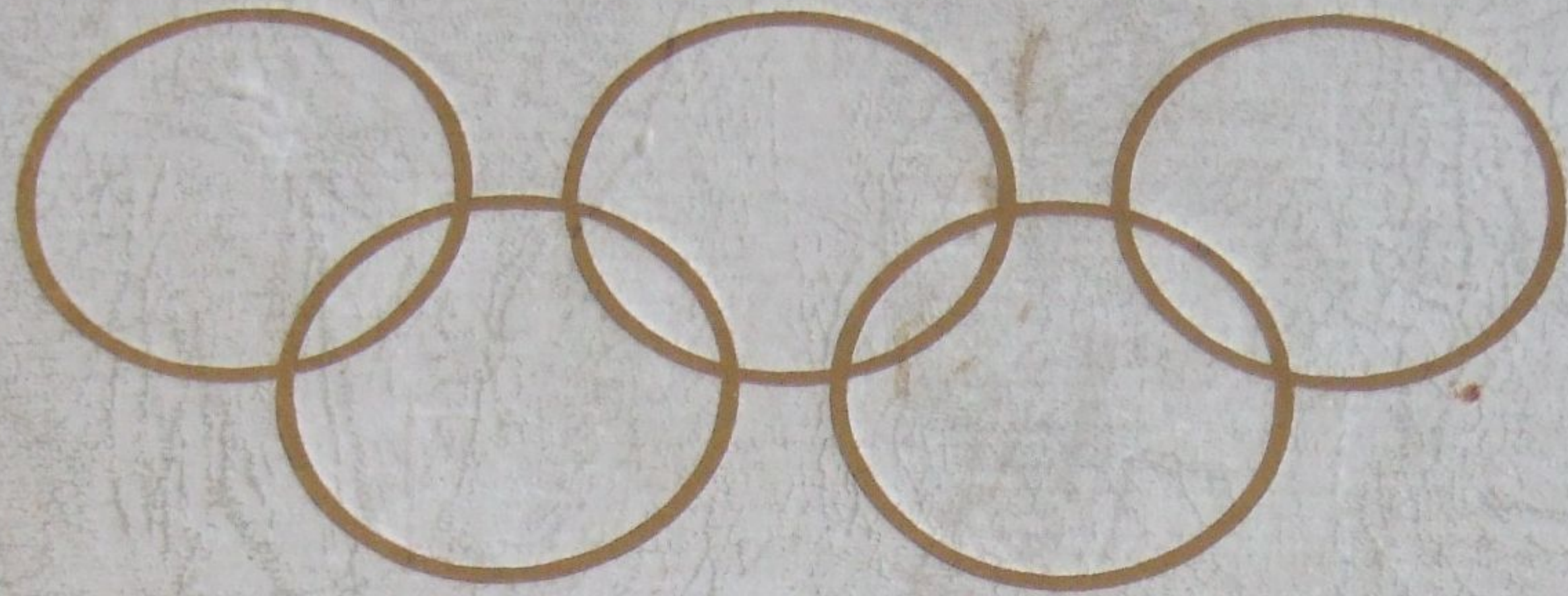
Salto über ein Pferd

Nach kurzer Pause — eine deutsche Turnerin hatte sich bei einer Übung unwesentlich verletzt — wurden die Pflichtsprünge gezeigt. Auch hier fielen wieder Haltung und Sicherheit auf. Julie Schmitt-München erhielt 8,05 Punkte. Aber schon die nächste Turnerin Anita Bärwirth erreichte ein 8,9 und damit die höchste Wertung in der deutschen Mannschaft bei den Pferdsprüngen.

Zum erstenmal errangen die Tschechinnen eine höhere Punktzahl an einem Gerät als die deutsche Mannschaft. Die Tschechinnen hatten 65,25 Punkte und die deutsche Riege 65,10, also 0,15 Punkte weniger.

Auch Deutschland hat nun alle Geräteübungen beendet und steht weiter mit 524,10 Punkten an erster Stelle vor Polen mit 507,35 Punkten. Nur die Ungarn turnen noch, dann werden die Geräte fortgeräumt und die Gymnastik der Turnerinnen beginnt. Die Sprünge der Ungarn über das langgestellte Pferd sind sehr schwierig und interessant. Olga Förös springt einen Salto über das 95 Zentimeter hohe Pferd und fällt nach vornüber auf die Hände. Das ist der schwierigste Sprung, der heute gezeigt wurde. Aber er verliert durch die Unsicherheit und ist darum wenig gangbar für den Wettkampf. Im Höchstsfall werden für die Sicherheit neun Punkte und für die vollkommene Ausführung zehn Punkte gegeben.

Auch die Pferdsprünge dürfen zweimal geturnt werden, und beim zweiten Sprung kam die Ungarin blendend zum Stand. Dennoch gaben ihr die Kampfrichter nur 12,7 Punkte. Margarete Nagy turnte den Handstandabschlag, ein bedeutend leichter Sprung als den Salto, und erhielt 13,05 Punkte. Das Kampfgericht steht mit Recht auf dem Standpunkt, daß es beim Frauenturnen vor allem auf die Schönheit der Ausführung ankommt. Schwierigkeit steht weit zurück an zweiter Stelle.

XI. OLYMPIADE
BERLIN 1936

